

โรงเรียนกวดวิชากับความเสี่ยงผลกระทบต่อสุขภาพ

โดย นางสาววิภารัตนา สุรบุดร
ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

ปัจจุบัน การเรียนกวดวิชาผ่านโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย กำลังกลายเป็นที่นิยมสำหรับเด็กในวัยเรียน ผู้ปกครองของเด็กหลายท่าน เลือกที่จะสนับสนุนให้ลูกเข้าเรียนเพิ่มเติมในสถาบันกวดวิชาเหล่านี้ เพื่อเป็นตัวช่วยให้ผ่านการสอบ ทั้งการสอบไล่ภายในโรงเรียนหรือผ่านการสอบเข้ามหาวิทยาลัย หลายคนให้ความเห็นว่า การเรียนการสอนในโรงเรียนนั้นยังไม่เพียงพอหรือไม่มีประสิทธิภาพมากพอที่จะทำให้ตนบรรลุผลได้ โรงเรียนกวดวิชาอาจจะถูกเรียกต่างๆ กันในชื่ออื่นๆ เช่น สถาบันกวดวิชา โรงเรียนติวเตอร์ โรงเรียนสอนพิเศษ หรือชั้นเรียนพิเศษ เป็นต้น โรงเรียนกวดวิชาบางแห่งมีการเรียนการสอนหลากหลายวิชา ให้นักเรียนได้เลือกเรียน แต่บางแห่งก็มีเพียงรายวิชาเดียว จากการที่สถาบันหลายแห่งเป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับจากนักเรียนหลายๆ กลุ่ม ทำให้มีการขยายสาขากระจายไปยังสถานที่ต่างๆ รวมทั้งในต่างจังหวัดด้วย ซึ่งสถาบันบางแห่งไม่มีครูผู้สอนในชั้นเรียน แต่เป็นการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งสามารถถ่ายทอดสดการสอนไปยังสาขาอื่น หรือการใช้สื่อการสอนในรูปแบบวีดิทัศน์ฉายซ้ำการสอนที่ได้บันทึกไว้ก่อนหน้า และเป็นที่สังเกตได้ว่าสถานที่กวดวิชาส่วนใหญ่มักจะมีนักเรียนเข้าเรียนพร้อมกันเป็นจำนวนมาก จึงมักจะมีคำถามตามมาจากหลายหน่วยงานรวมทั้งตัวผู้ปกครอง ว่า การที่มีนักเรียนจำนวนมากมาอยู่รวมกันในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งในสถานที่หนึ่งๆ เช่นนี้ จะมีผลกระทบต่ออะไรตามมาได้บ้างและตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น สถานที่กวดวิชาเข้าข่ายอาคารที่ต้องห้ามไม่ให้มีคนอยู่มากเกินไปตามประกาศกระทรวงหรือไม่อย่างไร หรือเข้าข่ายกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องขออนุญาตประกอบกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือไม่ และมีวิธีการจัดการ ดูแลหรือมีผู้ใดเข้ามาควบคุมความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่กวดวิชาจำพวกนี้หรือไม่อย่างไร

ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากสถานที่กวดวิชานั้น เนื่องจากสถานที่กวดวิชาบางแห่งมีพื้นที่คับแคบ เมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน ทำให้มีการระบายอากาศถ่ายเทไม่สะดวก อีกทั้ง ถ้าหากขาดการดูแลรักษาความสะอาดของอาคารสถานที่อย่างต่อเนื่องแล้ว จะทำให้เป็นแหล่งพาหะนำโรคและมีความเสี่ยงต่อการแพร่กระจายของเชื้อโรคได้ง่าย

ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๗/๒๕๓๕ เรื่อง กำหนดจำนวนคนต่อจำนวนพื้นที่ของอาคารที่พักอาศัยที่ถือว่ามีคนอยู่มากเกินไปซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น เป็นหลักเกณฑ์ที่บังคับใช้กับ “อาคารที่พักอาศัย” ซึ่งหมายถึง อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลใช้อาศัยทั้งกลางวันและกลางคืน ไม่ว่าจะเป็นการอยู่อาศัยอย่างถาวรหรือชั่วคราวและให้หมายรวมถึงโรงเรียน บ้านพักอาศัย โรงแรม หอพัก อาคารชุด หรืออาคารอื่นใดที่มีลักษณะเช่นเดียวกัน ที่สร้างขึ้นตามกฎหมายควบคุมอาคาร ดังนั้น สถานที่กวดวิชาซึ่งเป็นสถานที่ที่มีได้ใช้ในการอยู่อาศัย เป็นเพียงสถานที่ที่มีการเข้ามาใช้ประโยชน์เพียงช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น จึงไม่ถือว่าสถาบันกวดวิชาเข้าข่ายอาคารที่ต้องห้ามไม่ให้มีคนอยู่มากเกินไปตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๗/๒๕๓๕ อีกทั้งการจัดตั้งสถานที่กวดวิชายังไม่เข้าข่ายกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

ถึงแม้ว่า การจัดตั้งสถานที่กวดวิชาจะไม่เข้าข่ายกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข แต่ถ้าหากพบว่า สถาบันกวดวิชาบางแห่งมีการให้บริการจำหน่ายอาหารให้กับนักเรียนด้วย เช่น อาหาร เครื่องดื่ม รวมถึงขนมขบเคี้ยวต่างๆ เป็นต้น ในกรณีนี้สถาบันกวดวิชาดังกล่าวจะต้องไปดำเนินการขอรับใบอนุญาตสถานที่จำหน่ายอาหารกับราชการส่วนท้องถิ่นที่สถาบันกวดวิชานั้นๆ ตั้งอยู่ให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข และผู้จัดตั้งสถานที่กวดวิชาจะต้องดูแลอาคารสถานที่กวดวิชาดังกล่าวให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ไม่ให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์พาหะนำโรคหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญด้วย

ดังนั้น เพื่อเป็นการควบคุมดูแลการสภาพของอาคารสถานที่กวดวิชาให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ เพื่อป้องกันความเสี่ยงผลกระทบต่อสุขภาพของนักเรียน เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขจึงมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขในการเข้าไปตรวจตราและให้คำแนะนำแก่ผู้ดำเนินกิจการดังกล่าวได้ ทั้งนี้ หากผู้ปกครองพบเห็นสภาพอาคารสถานที่กวดวิชาไม่ถูกสุขลักษณะซึ่งอาจมีความเสี่ยงผลกระทบต่อสุขภาพของนักเรียนหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ ให้ผู้ปกครองแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งเป็นที่ตั้งของสถานที่กวดวิชานั้นเพื่อดำเนินการควบคุมดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายต่อไป

.....